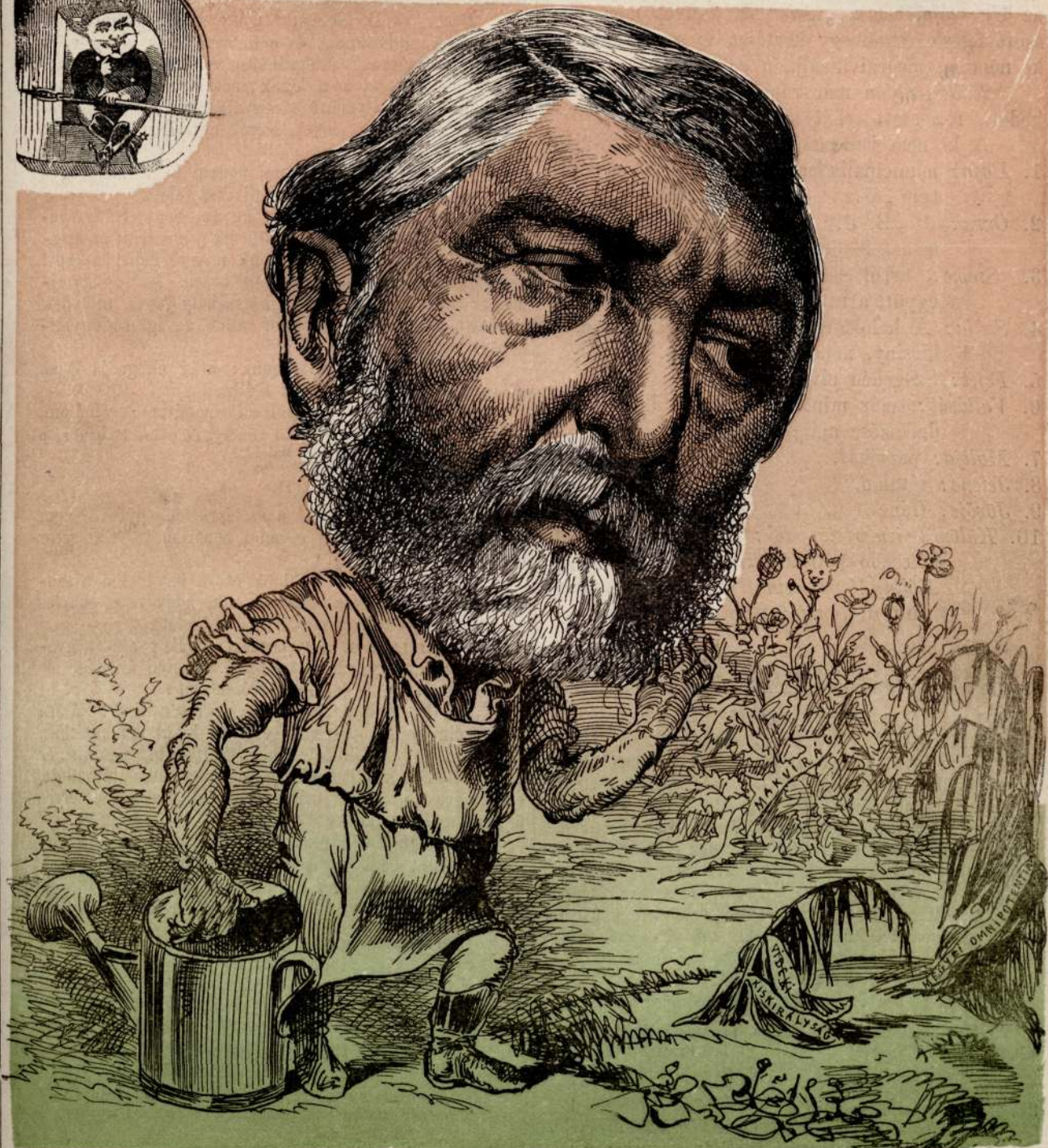

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24 sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Kállay Ödön.

Mikor istennek kegyelméből és a Tisza áldásos ár-adásából oly buján kezdett burjánozni az Úr szőlejében a „tövis“ és dudva, nem látzott feleslegesnek egy kertészt is requirálni, a ki némileg megcivilizálja a sok fattyut.

Kállay Ödön már régebb idő óta kertészkedett, reá esett tehát a választás.

A ki nem ismerné őt, ime személy-leírása:

1. *Haja*: municipalistico-alkotmányos, a mennyiben „deres“.
2. *Orra*: A „B. J.“ ellen indított sajtóper kiemetele óta — *meglehetős*.
3. *Szeme*: arról nevezetes, hogy elvtársaival együtt arra használja, hogy ne lásson.
4. *Szája*: A baloldali többi tagját tekintve elég kicsiny, noha *absolute* nagy.
5. *Fejét*: Szögedén elvesztette.
6. *Vallását*: (már mint a politikait) Irányi rendelkezése alá bocsátotta.
7. *Multja*: paprikás.
8. *Jelene*: sótalan.
9. *Jövője*: (nincs.)
10. *Különös ismertető jelei*: hogy nem ismer bölesebb politikát a szélbálnál, és hogy Kállay létére sem *kettős*, a miről egyébiránt ő „maga“ nem tehet.

B. J.

An den gschaiden und gebüldenten Herrn Herrn Moritz Jökkáj.

Hochschäster Herr Better und Kollé!

Na so segens! Sans halt do an fischer Kampf! Jhuar Einrent in Ungriſchen Floyd hat uns a Viechfreid gemacht! Jezt mir ham halt allawail gmeant, So waren viil z'vül stolz un in der gmithlichen Sprach z'reden. Hiazt hamer sich iberzeigt daß Se an echter Demakrat fan, Jhuar is nix z'schlecht. Nur fort in dera Diden, Herr Better, und mir vereinigte Hiafter und Fratschlerinen wern imma von Jhnerer Portei sein. Mir ham sich zammathan und werden sich in aner Deportation bei Jhuar furstößen, daß Se uns dazua verhoffen ham, daß unsere Sprach geacht und fchägt wird.

Pfiart Jhuar Gott mit Rosenwasser!

Zu Ram von die ibrigen Geden und Godeln:

Salatpoldl m. p.	Die Trompeter Nettel m. p.
Fiakker Nr. 374.	bef. Fratschlerin.
Spinatsepl m. p.	Die Radi Sali Mám m. p.
Komfartabelkutscher.	Die Umurken Everl m. p.
Der geschwollene Schurschl m. p.	Die Holler Kádi m. p.
Roszwärter.	
Fidi: Háringschädl Misko Präsus.	

Két jelenet az országházában.

I.

IRÁNYI. Minden jó volna, ha Horváth Boldizsár igazságügyminiszter volna; de ő nem az, hanem az igazságtalanság ügyének minisztere, mert törvénytelenül halálra kizottatta Bőszörményit.

HORVÁTH B. Nekem szegény ember létemre nem mulatság a miniszterség, és e hivatalt csak addig viselem, míg hazámnak szolgálhatni vélek általa. Köszönetet és elismerést nem kérek, azt megadja tiszta öntudatom; de az ilyenmü meggyaláztatás ellen megvédem magam a hogy lehet. Kérek a t. háztól elégtételt ez insultusért.

DEÁK F. Indítványozom, fejezze ki a ház jegyzőkönyvileg rosztalását Irányi eljárása felett.

TISZA K. Én elismerem ugyan, hogy Irányi vétett; de a házszabályok 10,969-dik §-a szerint az igazságügyminiszternek nem adhatjuk meg az indítványozott elégtételt; mert hiába, ha szent is az igazságügyminiszter becsülete, de szent a házszabály §-a is, melynek rendszeren jobb hasznát veszem, mint az igazságügyminiszter becületének.

ELNÖK. Kérem szavazzunk: a ki elfogadja Deák F. indítványát, méltóztassék főállani.

TISZA K. A mit mondtam, mondtam; sajnálom, nem szavazhatok. (A teremből kimegy, és utána kivonul szép csendben és rendben az egész baloldal.)

II.

ELNÖK. Senki többé a szólásra följegyezve nem lévén, az általános vitát ezennel bezárom. A miniszter uré a szó.

HORVÁTH B. önök ott a baloldalon a szabadelvűséget csak álarcznak viselik, hogy reactionárius törekvéseiket eltakarják“

FÖLKIÁLTÁSOK A BALOLDALON: Ez gyalázat, gyanúsítás, meg vagyunk sértve! stb. iszonyu üvöltés.

VUKOVICH S. (felugrik.) Kérek szót!

ELNÖK. A házszabályok szerint a vita bezárasa után senki a miniszteren és előadón kívül nem szólhat, hacsak személyes kérdésben nem; tudtommal a miniszter ur beszédében senkit személyesen meg nem támadott, ennél fogva Vukovich urnak nem lehet oka személyes ügyben szólalni fel.

BALOLDAL. Szégyen! Elégtételt! Gyalázat, huhuh! huh! (Szórnul szóra, egy baloldali képviselő tenyeréből trombitát csinált s a padra ugorva ordította!) Meggyaláztak, és nem akarnak elégtételt adni! (Csárdai üvöltés.)

BORSSZEM JANKÓ. Hja uraim, ha ugy volna is, hát az önök böles prófétája tanított reá: *mindenek felett a házszabályok!*

Irányi és a nemesség.

Szidta a hogy csak telt a nemest a demokra Irányi:
Hisz rég szálla neki mind, a mi széps mi nemes.

A reformerek utódai.

„Mit? A baloldal peesovies?
Igy mer beszélni Horváth?“ —
Kiáltja bőszen Vukovics —
„Nem tűröm én e esorbát!
Halld hát, világ, és tudja meg
Elbizott Horváth Bódi:
Mi vagyunk a reformerek
Legegyenesb utódi!“
S „helyes!“ kiáltják a balok —
Hallgat Deák és mosolyog.

„Hogyan? Hogy parlamentben itt
Törvényt teremve ülünk,
Hogy a nép küldi követit —
Ki tette mikivülünk?
Ki ülteté e szép magot?
S űntözte szorgalommal?
Ki szólt, ki tett, ki fáradott,
Ha nem mi: a baloldal?“
„Helyes!“ rivalgnak a balok —
Eötvös szerényen mosolyog.

„És hogy a börtönfal ledölt,
Mint Józua kürtjétül —
Hogy végre szabad lett a föld
S az országháza épül;
Ki vivta ki, hogy terheket
(Pedig mi ügygyel gonddal)
Vállára a nemes szedett,
Ha nem mi: a baloldal?“
„Helyes!“ rivalgnak a balok —
Csengeri hallgat s mosolyog.

„Kié az elv? Kié a szó?
Kié a tett, az érdem:
„Zsidó emanczipatió!“
Ki mondta ezt ki, kérdem?
S hogy a „szabad egyház“ ügyét
Főlkarolá a módí:
Ki tette? Mi! Az ellenzék!
A reformpárt utódi!“
„Ugy van!“ helyeslik a balok —
És Horváth Mihály mosolyog.

Mosolyg még a két Lónyay
És Pulszky most sem paúzá, —
Mosolyg az égben Szalay
És Széchenyi meg Klauzál
S gondolja Horváth: Értetek
Az Isten dicsértessék —
A mit ti örököltetek
Nem más, mint — a kisebbség.
S leszavaztatnak a balok,
S a magyar Isten mosolyog.

Az a szerencsétlen „Ludas Matyi“

lapjának f. é. 25-dik számában így teszi tönkre „Borsszem Jankót“:

„Jelenetek a tolnamegyei vármegyeházban.

Hajdu: Tek, uram! délelött 10 óraker urbéri ülés lesz.
Ülők: Jól van, mindjárt megyek, csak a Borsszem Jankót olvasom el.

Hajdu: Tek, uram! itt vannak a berendelt emberek. —
Mérnök: Várj Miska, nézd csak de jó viccz van itt ebbe a „Borsszem Jankóba“ a Szluha Benczéről.

Hajdu: Tiszteli a tek. alügyész urat a főjegyző ur tessék elküldeni azt az . . . izét . . . az izé . . . no azt a Jankó újságot. — Főjegyző: Nincs itt, a mérnöknel van. — Hajdu: (a mérnöknel) ismétli a kérést; ott nem vala, elvitte már a telekbíró, a telekbírótól meg elvitte a főügyész, attól meg a le-véltárnok! rendre várta a hivataliszobákat, mig végre estefelé csakugyan utolérhette Miska a Jankó újságot, a mikor aztán így sóhajtott fel: „Én istenem, de sok hunczutság lehet ebbe az újságba, hogy ezek a tekintes urak ugy bolondulnak utána.“

Están bácsi.

A bírósági törvényjavaslatra való szavazáskor a jegyző Tisza-Lök kerülete uj képviselőjének nevét (Szomjas) olvasván, Están bátyánk felelt s hirtelenben „igen“-nel szavazott az obligát „nem“ helyett.

Táncsics Mihály interpellációja.

Tekintve, hogy a magyar állam a paritás alapján képezi az osztrák-magyar monarchia felét, tekintve, hogy az 1868-i törvényekben nincs paragrafus, melynél fogva mi kötelesek volnánk kaputot és pantallót viselni,

kérdem a miniszterelnököket:

1. Hordanak-e a Lajthán túl — a paritás elvéhez képest magyar szűk nadrágot, pitykés dolmányt, kócsagos kalpagot, pöngő sarkantyút?

2. Ha nem hordanának, szándékszik-e a miniszterelnök a nemmagyar-ruha-viselését Magyarországon csak azon föltét alatt engedni meg, ha Osztrákiában magyarban fognak járni?

A tékozló örökös.

Baloldal:

„Nagy szerepét a reformpártnak pártunk örökölte!“

Borsszem Jankó:

S eltékozlád mind, rosz fiú, az örököt!

Demokrata atyafiak. Hát azért gyöttünk, hogy hát mi lesz már abbul a dologbul, a kivel biztatott a nagyságos ur, mikor mögválasztottuk.

Honatyá. Nagyon helyesen, barátim. Ámde gondolják meg kentek, mit akarnak. Azért választottak meg engem kentek, mert ellenzéki vagyok; ugy-e bár?

Demokrata atyafiak. Azért bizony!

Honatyá. No már most, hogy kívánhatják kentek, hogy én ellenzéki létemre még kérjek is valamit a kormánytól!

A bírósági javaslatok tárgyalása. (Országgyűlési tudósítás.)

JÓKAI MÓR. A reform-munka küszöbén állunk. A tárgyalás alatt levő javaslat volna az első lépés. Megvallom t. ház, hogy mindnyájan itt a baloldalon barátjai vagyunk a reformnak, az egész reformnak, mely, egy hosszú és viszontagságos uthoz hasonlítható, s készek vagyunk ezen nagy utra kelni, készek vagyunk annak fáradoimaira és strapációiára vállalkozni; csak épen az első lépést nem fogjuk megtenni soha, vagy ha már mégis megtennők az első lépést, kérдем, miért tegyék épen a jobb lábbal? A haza ily áldozatot nem követelhet hű fiaitól.

GHYCZY K. T. ház! Az igazságügyminiszter a német jogphilosophok tanait követi, én ellenben az angol rendszernek vagyok barátja, azért fön kívánom tartani ezentul is az eddigi vármegyei állapotot.

SZENICZEY ÖDÖN. T. ház! Beszélni ezüst, hallgatni arany. Ugy hiszem kellőképen kimutatom önzetlenségemet, ha az ezüstöt választom, noha mind nekem mind saját pártomnak tán több hasznára volna az arany.

ARISZTOMAKRA MATYURIDES. Én t. ház, az ügyvédegyületben a kinevezési rendszer mellett nyilatkoztam, mert nem akartam magamat blamirozni. Itt, a házban azonban a felelősség pártom vezéreire hárul, s azért egész bátran nyilatkozom a kinevezés ellen, ugy is tudom, hála a gondviselésnek, hogy kisebbségben maradunk.

NYÁRY PÁL. T. ház! Ellenségeim mindig azt mondják, hogy valahányszor fölszólalok, mindig végig olvasok egy két külföldi auctort és ezekből puskázok. Hogy ezen beszédnek rágalmas voltát kimutassam, ki nyilatkoztatom, hogy ezuttal, noha végig olvastam szokott auctoraimat, nem találtam egyet sem köztük, a ki a választást pártolná a kinevezés ellenében. Mind Bukle Tamás, mind Stuart Mill, mind nagy druzsám Bentham Pál s ahány van: a kinevezés mellett szól; annál fogva én — a választást pártolom.

ESTÁN BÁCSI a törvényjavaslat ellen hallgat, s ezzel az általános vita berekesztetik.

Halgylés a mesterséges haltenyésztés dolgában.

Vizenyős jelenet a Dunában.

(Elnök: Dr. Stockfisch.)

DR. STOCKFISCH. T. halak! Lelkendező kopoltyukkal sietek közbük. A kereskedelmi miniszterium elhatározta, hogy évenként 10,000 frtot ad az állatkertnek mesterséges haltenyésztésre. (Általános helyeslés.)

POTYKA. Mesterséges haltenyésztésre?

DR. STOCKFISCH. Azt mindjárt megmagyarázom. A mai vegytan tudvalevőleg annyira előhaladt, hogy a legfurább dolgokat mivel. Ott van például közös barátunk, a nemes viza, annak a hólyagával miket nem mivelnek azok a ravasz vegyészek!

VIZA. A bizony isten! Mindig elszedik a hólyagomat, úgy hogy kénytelen vagyok hólyaghuzó szereket alkalmazni, nehogy egészen hólyagtalan maradjak.

DR. STOCKFISCH. No lám. Aztán tudjuk, hogy ma már csinálnak mesterséges levest, hust, tejet, kávé, stb. stb. ... most már mesterséges halat is akarnak készíteni. (Ohó!)

CSUKA. De hisz ez megölő betűnk! Miből élünk mi szegény halak, ha minket az emberek nem... főznek meg többé? (Igaz!)

TOK. Eh, az a mesterséges halpancs nekünk nem fog árthatni. Hisz mégis csak a hal: hal!

CSUKA. De épen az a rossz, hogy a hal *hal*, azaz ki fog halni e rendszabály következtében. (Ohó!) Igen úgy van, tekintetes halak és rendek, mind ki fogunk veszni. Ime itt úszik jegyesem, a karsú Héring kissasszony, ki messze tengerekről jött el hozzánk. Mihelyt a halászat be leendett tiltva, össze akaránk kelni, arám már föl is varrta a legszebb ezüstös habfodrokat ruhájára az én kedvemért. És mindebből semmi sem lesz.

DR. STOCKFISCH. Hogyan?

CSUKA. Az igen természetes. Ha a halakat ezen-
tul mesterségesen készítik, ezáltal a halak természetes *szerelemi* jogai a legérzékenyebben meg vannak sértve. (Igaz! Helyes!)

HÉRING K. A. Ah! (Elájul. Csuka ur meglocsolja, mire az ismét fölébred.)

CSUKA. Bizony bizony mondom, közel van az idő, melyben az ívást egészen el fogjuk felejtetni...

EGY HANG (persze néma.) Majd megtanít rá Patay bácsi!

CSUKA. Patay bácsi? Ah, az csak az *ivásra*, de nem az *ivásra* taníthat meg. Par év múlva nem lesz egyéb ikra a világon, mint — lábikra, ez pedig csak az embereknél található... ott is csak nagynéha, de a halaknál fájdalom soha. De sőt ha található volna is, magával a lábikrával nemet főtartani lehetetlenség. (Igaz!) Ilyetén körülmények között tehát házasondunk is lehetetlen és kedves Héringemet tán mint szüzet fogják valaha beszólni.

DR. STOCKFISCH. Engem, ha már természetemnél fogva nem volnék szélsőbali hal, ráhajtana a kormány. Ez a miniszterium csak roszt képes mivelni. Nem hiába esküdtem meg egész fajommal együtt, hogy bár a természet uszályhordóznak teremtett, a miniszterium uszályhordója mégsem leszek soha! (Lelkesült éljenek.)

KÁRÁSZ. Tökéletesen egyetértek t. elnök ur véleményével, én is baloldali hal vagyok; azért vagyok olyan szálkás mert a „Hazánk“ is oly „tövises“ volt; én Tiszai hal vagyok s csak tegnap jöttem föl a Tiszából az ebugatta német gőzhajótársaság hajójának vízi nyomán. (Helyeslés.)

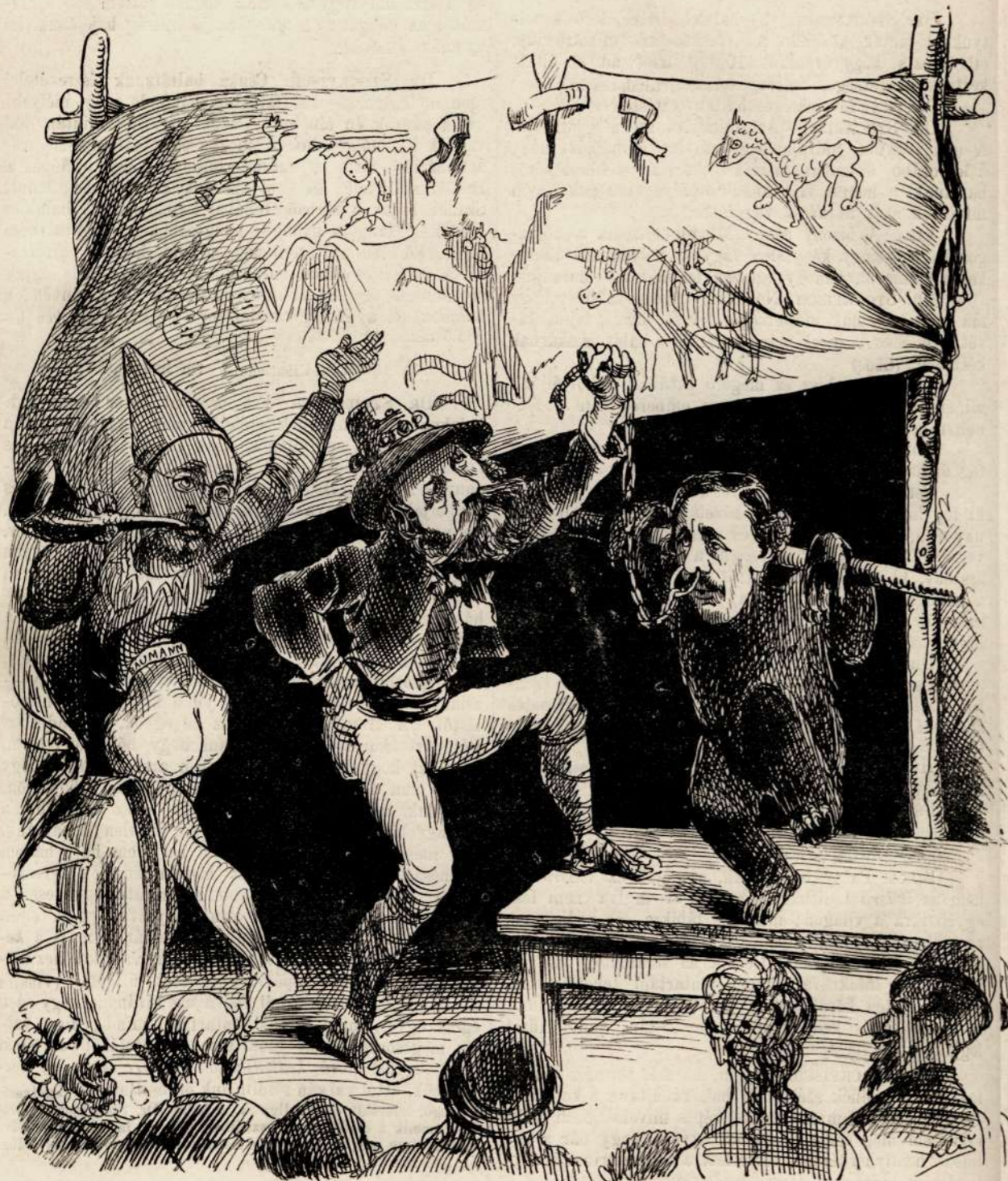
DR. STOCKFISCH. Csuka haltársunk észrevételei igen mély igazságokat tartalmaznak, de még mélyebbet akarok én elmond... azaz hogy — miután hal vagyok — *elhallgatni*. A mesterséges haltenyésztés reactionárius tette a ministeriumnak, egy új lépés a Bachkorszak felé. Mi nem akarunk *Bach*-fiscsek lenni! Szabad halak a szabad Dunában! (Halljuk!) T. halak és rendek! Hangom gyöngé, hangosabban hallgatni nem bírok. Főnebbi állításom azon alapul, hogy a halpiaczi-ról a valóságos dunai halakat a mesterségesek le fogják szorítani és így ott az igazi *hal-addás* megszűnven, a *haladás* ott új és nagy kudarcot fog vallani. (Élénken helyeslő némaság.)

EGY HANG (hallhatlanul.) De hogyan?

DR. STOCKFISCH. Ezt azonnal bátor leszek a t. halaknak és rendeknek eléterjeszteni. (Halljuk!) Ha a mi küldetésünk e világon csak tisztán hali küldetés volna, Czethal neki! nem bánám, vesszünk ki mindannyian! (Ohó!) De mi nem vagyunk ily közönséges viziborjak, mi hierarchicus állatok vagyunk. T. halak, mi nyeltük el Jónás prófétát, minket fogott szent Péter, az evangéliom „csodás halászata“ nélkülünk ugyan még nagyobb csoda lett volna, ha lett volna. De én úgy hiszem, hogy egyáltalán meg sem történt volna; — hát meg aztán a bőjt! T. halak, hiszen nélkülünk a bőjt haskorgó illúzió volna. Vagy tán az a bőjt, a hol nem esznek semmit? Oh nem, az trivialis koplalás, mely gentlemanhez nem illik, csak proletárhoz vagy — zsidóhoz. Különböztessük meg jól a koplalást a bőjtöléstől. „A ki nem dolgozik, az ne egyék,“ mondja sz. Pál. Azt akarja-e ezzel mondani, hogy bőjtöljön? Nem, csak azt hogy koplaljon; különben azt mondaná, hogy „a ki nem dolgozik, az egyék halat“; azaz, bőjtöljön. T. halak, a *bőjt mi vagyunk!* Az egész hierarchia a legnagyobb zavarban volna, ha mi hirtelen kihalnánk. Egy mesterségesen haltenyésztett hal nem hal, hanem disznóság. Ennélfogva én azt hiszem, hogy a kereskedelmi miniszterium legujabb határozata egyenesen a hierarchia s a vallás ellen van irányozva. (Zajos éljen-csönd.) A mesterséges haltenyésztés tehát nem is a *kereskedelmi*-, hanem a *vallásügyminiszterium* köréhez tartozik. Gorove ur e lépésével jogkörét tullepte. (Viharos némaság.) Én mindezeknél fogva azt kívánom, hogy ezen egész ügyet, mind fajunk főtartása, mind pedig a vallás megcsorbitásának elhárítása tekintetéből az épen most együtt levő *katholikusok congressus* elé terjeszszük, attól várva sérelmeink orvosoltatását. (Egetverő, harsogó, lelkesült éljenhallgatás. A halak Dr. Stockfischet vállalkra emelik s diadalmasan uszálnak vele a lánchíd diadalíve alatt; végre megbizzák a congressus elé hozandó memorandum fogalmazásával.)

A terézvárosi Jumentklub.

Vásári komédia. Rendező: padrone Jooso, azelőtt medve, most medvetájjazó: Sgr. Bomanni, kaucsukmann. Nép: polgárok, demokraták és zsidók. Történik az, blaumontagon.

Padrone Jooso. Nur herrrrreinspaziert, meine Herrrrrschaften! Mindjárt kezdődik. A ki nem hiszi, fizet két garast. Asszony fizet hat krajczárt. Drumbum! Drrrrrrbum — bumm!

Hersch Zwiebeles. Er schlogt den Werbel! Elljen! Haljonk!

Padrone Jooso. Meine Herrschaften! Azért doboltam össze a p. t. publicumot, hogy egy kicsit felizzassam a kormányt és a majoritást ellen. Ezt teszem én naponként a „Neue, freie, deutsche, koschere Gewalt-Lloyd“-ban! De az uraságok nem méltóztatnak rá pränumerálni, és olvassák a „Pester Lloydot“, a melytől szabadelvűségük elálmosodik. Uraim, az országgyűlési többség még mindig mást merészel mint a kisebbség.

Polgártársak. Helyes!

Padrone Jooso. Nem kegyeskedtek megérteni. Miért rumpolt bennünket über a kormányt a bírósági javaslattal? Csak 15 hónapja, hogy tudjuk. Ez pedig kevés arra, hogy gyorsan haladhassunk. A többség azt mondja, hogy a választott bíró hanyag, tudatlan, megvesztegethető, részrehajló...

Polgártársak. So ist's! Igaz! Úgy van!

Padrone Jooso. Csalatkozni méltóztatnak. Nem ugyan! Söt ellenke...

Polgártársak. Lássuk a medvét!

Padrone Jooso (elővezeti Hornt.) Hier meine Herrschaften ein vollständig ausgewachsenes Exemplar der bekannten Spielart: ursus republicano — monarchico — demagogus. Friszt aus der Hand. Lebt gewöhnlich dort, ubi bene. Ha nincs kilátása megválasztatni, nem hagyja magát hazacsalni és francia polgári állására utal. „Atta Troll ist kein Talent doch ein Character.“ Atta Horn ist kein Character, doch Talent — Aló mars! Hopp! Tessék — itt van!

Polgárok. Halljuk!

Atta Horn. Egészen meg vagyok lepelve, nem vagyok elkészülve. (Behányja szemét és hadar.) A magyar kormány felelős, a magyar kormány hazafiás, a magyar kormány szabadelvű; aber — mach' Schabbes davon, mint mi francziák mondani szoktuk. Felhasználom ezt az alkalmat annak kijelentésére, hogy a baloldal nem tudja mit akar. (Sensatió. Wie heiszt?) A baloldal semmit sem akar, a semmi pedig minden! Ez a höher Nationalökonomie. Az egész világon a hol parlamenti kormány van, kinevezik a bírót. Azért kell nekünk választani a bírót. Én Franciaországban csináltam oppositíót, a hol censura van. Én itt is csinállok oppositíót, a hol nincs censura. Mit ér nekünk az olyan szabadság, melyet a jobboldal vívott ki? Azért tessék pränumerálni a „Neue, freie, deutsche, koschere Gewalt-Lloyd“-ra! mert én is akarok élni, nemcsak a haza, pünktüm!

Jókai ur az „Üstökös“ m. heti számában tagadja azt, a mire az országhoz folyosóján ráállt. Naívságomban hitelt adtam Jókai urnak, noha nem vagyok választója. A kedélyesség árcaza alatt — az egyetlen a melyet hord — zeboldos tréfával elüti az egész dolgot.

Jókai azt hiszi, hogy csak az bir fontossággal a mit az országhoz termében mond s hogy a mit a folyosón ígér, nem érdemes hitelre.

Legyen neki kedve szerint.

Haragudni érte csak is Klics fog. Majd megmutatta volna ő, hogy kell jobboldali embereket kifigurázni.

A mi Zebulont illeti, van nekem ahoz fogható pecsovisom kettő..

Nem adom én az én két Kálmánomat 10 Zebulonért!

Borsszem Jankó.

Ólomcukros borba
Ha tész cyankálit:
Hogy hamis az ital,
Azonnal elválnak.

Mert hisz az igaz bor
Arany színét ójja,
Csak a „pancs“-on látszik,
A sav reakciója.

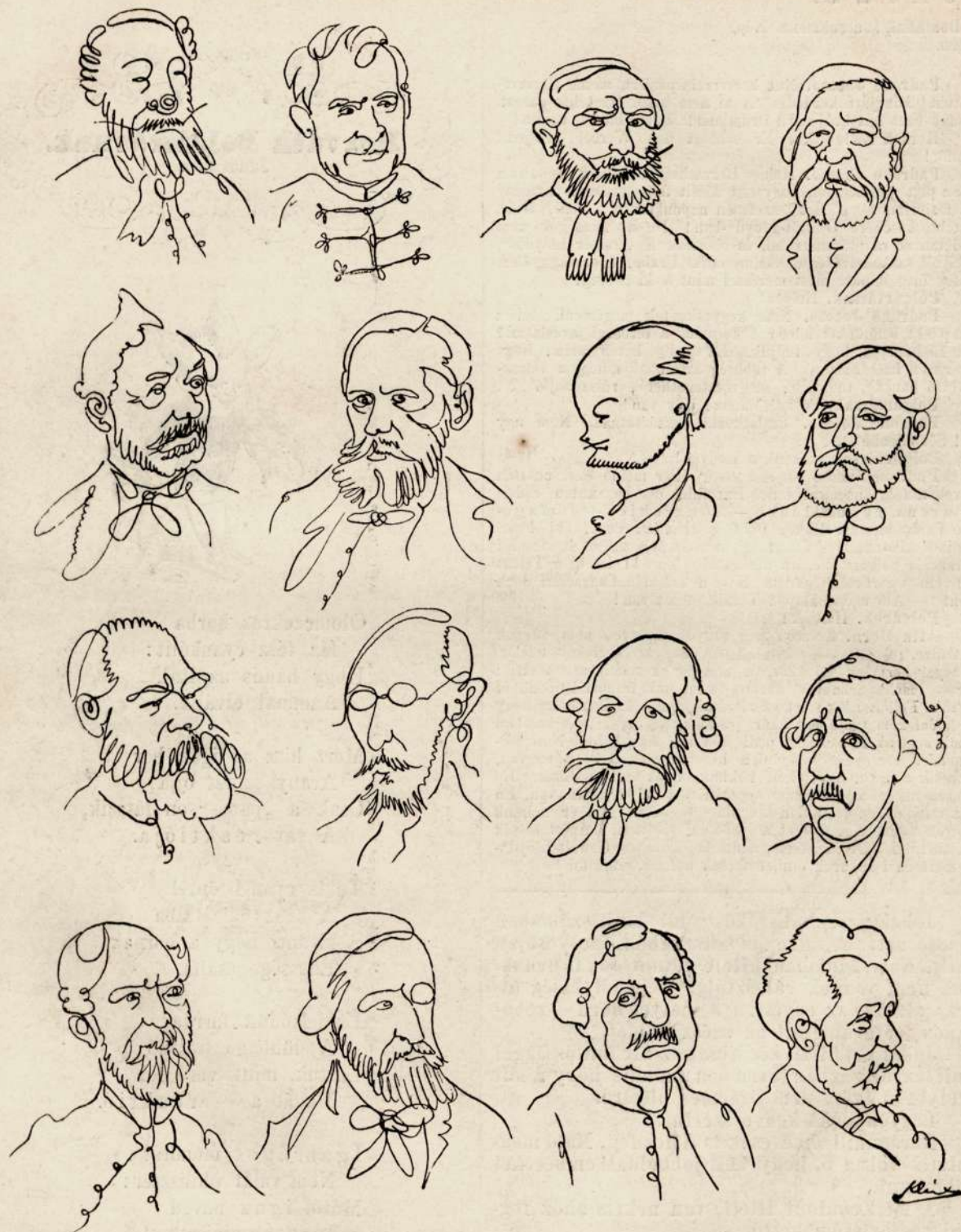
Te is cyan-t öntél
A szűz bal italba
S kitünt, hogy a bornak
Édessége csalfa.

És felzúdult forrva
A dühöngő fraktió:
Láttuk, mint veré föl
Magát a — reakció.

Igazságot mondtál
Nem valál philiszter:
Mától igaz neved
Igazságminiszter!

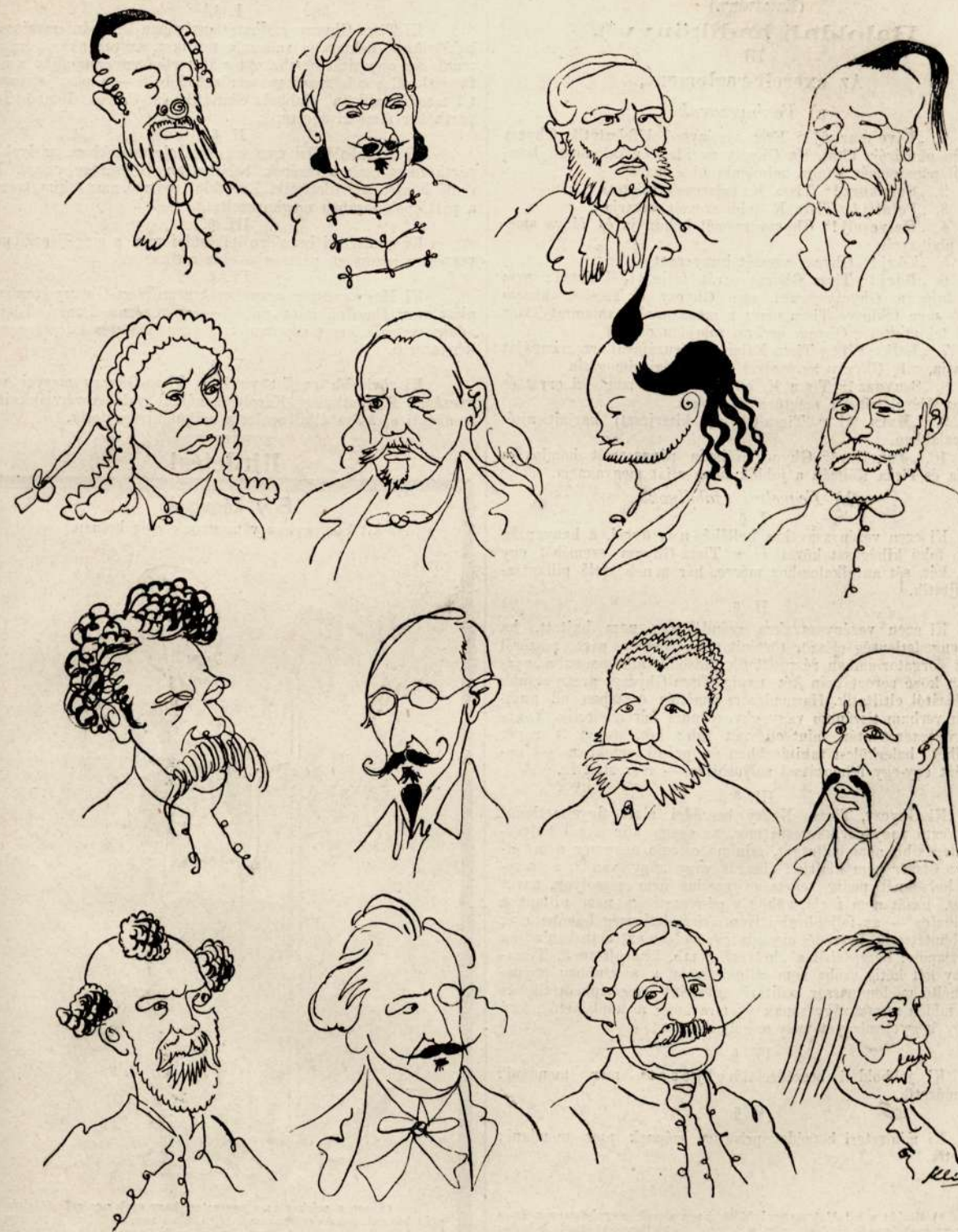
B. J.

Mutatio

A haj lecsuszik az állra, a szakál felszalad a búbra; egy kis bajuszszal több, egy kis hajjal kevesebb és ime: Están bácsiból lesz rabinus, Boboryból hajdu, Csipdkimagad Sanyiból Schmerling, Nyári

delectat.

Pálból Narip Ali Pasa, kopszból hajdú, üstökösből kopsz, stb. Ebben a gallériában legnevezetesebb Jókai. Hogy ki van véve a formájából! — és mégsem visel álarcot. Hisz nem is kívül szokta ő azt viselni.

(Mutatvány.)

Baloldali hadikönyv*).

III.

Az exercir-reglement.**a) Vezényszavak:**

1. „**Űlve maradj!**“ Ezen vezényszó kifejeztetik Ghyczy Kálmán okuláréja által. Ha Ghyczy az illető alkalommal homlokáról pápaszemét letolja, mindenki űlve marad.
2. „**Sorakozz!**“ Tisza K. balszemét csipteti.
3. „**Felállj!**“ Tisza K. jobb szemét vakarja.
4. „**Helyeselj!**“ Ghyczy szemét behunyja és áldva emeli fel plajbászát.
5. „**Zúgj!**“ Ghyczy szemét hunyorgatja.
6. „**Böggj!**“ Tisza Ghyczy orrát fújja. (Jól értsd: nem Tisza fújja a Ghyczy orrát, sem Ghyczy a Tiszáét, hanem Ghyczy nem tekintve Tisza orrát a maga orrát, valamint Tisza semmi tekintettel a Ghyczy orrára, tulajdon orrát.)
7. „**Lelkesülj!**“ Tisza Kálmán czeruzájával orraczimpáját bolygatja, míg Ghyczy tenyerével arczát végigsimogatja.
8. „**Szavazz!**“ Tisza K. hüvelykujjával megböki orrát és zsebkenőjével kétszer megtörli homlokát.
9. „**Mars ki!**“ Tisza-Ghyczy kiterjeszti karjait ajtószárnyalakban.
10. „**Junetim!**“ Ghyczy Kálmán pápaszemét homlokára feltolja és Tisza Kálmán a jobbik hóna alját megvakarja.

b) Fegyelmi szabályok.

I. §.

Ki ezen vezényszavakra kellőképp nem ügyel, a hanyagság kisebb fokú kihágását követi el s Tisza-Ghyczy szeméből egy egész, két, sőt az alkalomhoz mérve, három neheztelő pillantással sújtatik.

II. §.

Ki ezen vezényszavakra szándékosan nem hajtott, ha ezen engedetlenség először történik: az összes párt részéről privát dorgatoriumban részesítettik. Második alkalommal a „gyanúsak“ közé soroztatván két napig Tisza-Ghyczy arczatának bámulásától eltiltatik. Harmadszori ismétlés esetében ad audiendum verbum tisztánum vagy ghyczyanum felrendelitetik. Többeszi visszasesés után, mint eltvedt juh: két, usque 3 napig terjedhető balerkölcsi tanításokban és prédikációkban — napoként egy-egy fejmosással súlyosbitva — részesítettik.

III. §.

Ki Ghyczy, Tisza, Nyáry beszédei alatt figyelmenlül gukkerezni vagy czvikkerezni mer, az egyes alineáknál helyeslőleg legalább nem bölintgat, minimo calculo négyszer nem éljenez s ötször nem kiáltja: „igaz!“ vagy „úgy van!“, a satyrikus helyeknél pedig tehetsége szerint nem mosolyog, nevet kaczag, hasát nem fogja, röhög s gúnyosan át nem pillant a jobboldalra — az feljebbvalói iránti tiszteletlenség bűnébe esik s megbüntettetik. Beszédét ugyanis legrövidebb extractusban adják a pártlapok; beszédéből a „helyesek“ stb. kitorúltetnek. Tisza-Ghyczy két hétig szóba nem állnak vele s a clubban sajnálatraméltó módon passer solitaris gyanánt megcsipkedtetik és csak, midőn nagyravágásának gyomra kong a kopalástól, kap nehány kegyelemlegyet vagy mosolyormozsát.

IV. §.

Ki jobboldali beszédre „helyeset“ mer mondani: agyonnézetik.

V. §.

Ki miniszteri beszédet privátim szépnek mer mondani: kinézetik.

*) Miután a baloldal meggyőződött, hogy a vak engedelmesség és a muftik zsarnokságának túrése a párt soraiban elégtelenséget kezd költeni: a fegyelem helyreállítására ezen törvénykönyvet készítették el. A jeles munkát már eddig is a bocharai kormány elkérte parlamentje számára. Példáját több közép-afrikai néger állam kívánja követni. Mozambique fejedelme kábellel elismerést szavazott Tiszáknak. Megjelent, mint minden jeles baloldaligiai mű, Aigner Lajosnál, váczai utca stb.

c) Hadbirósági törvények.

I. §.

Ki Tisza-Ghyczy csalhatatlanságában kétkedni merészel s baklövésnek deklarálja valamely tettüket, az túl akarja magát tenni az oppositio beschränkter Unterthanenverstandján s mint függetlenül gondolkozni vakmerősködő balfi — a párt jelvényeitől megfosztatik, a clubból eltiltatik és Czérna Bankó Tóni pártbőhőer által kivégeztetik.

II. §.

Ki a jobboldallal mer szavazni oly esetekben, melyekből pártkérdést csak a vezérek beláthatatlan bölcsesége csinál, hasonló büntetéssel illetetik. Ezenfelül desertornak tekintetvén — a pártlapok sorában meghurczoltatik.

III. §.

Ki miniszteri beszédre lelkesülni mer s megéljenzi, mint veszelyses eszességü párttag — kizáratik.

IV. §.

Ki Magyarország aranykorát nem Tisza-Ghyczy kormánya alatt meri álmolni, mint ujító — az Czérna Bankó Tónival addig tartozik kezét szoritani, míg ezen büntetés kilépésre nem kényszeríti.

V. §.

Ki rövidebb czoffót visel, a Tisza-Ghyczy megyei varkocsánál, P. Szathmáry Károly iz nélkül való vezérczikkeinek izenkénti olvasása által apellata nélkül kivégeztetik.

Hirdetés!**Egy képviselő**

kit Somogyban választanak meg holnap.

(Ebben a rajzban az a nevezetes, hogy csak úgy szóbeli leírás után készült. Soha egyikünk sem látta, híret sem hallottuk s ha nem hasonló is, megérdemelne, hogy ilyen formája legyen.)

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-utca 24.

Rajzoló: Klíč Károly.